

Acerca de este libro

Esta es una copia digital de un libro que, durante generaciones, se ha conservado en las estanterías de una biblioteca, hasta que Google ha decidido escanearlo como parte de un proyecto que pretende que sea posible descubrir en línea libros de todo el mundo.

Ha sobrevivido tantos años como para que los derechos de autor hayan expirado y el libro pase a ser de dominio público. El que un libro sea de dominio público significa que nunca ha estado protegido por derechos de autor, o bien que el período legal de estos derechos ya ha expirado. Es posible que una misma obra sea de dominio público en unos países y, sin embargo, no lo sea en otros. Los libros de dominio público son nuestras puertas hacia el pasado, suponen un patrimonio histórico, cultural y de conocimientos que, a menudo, resulta difícil de descubrir.

Todas las anotaciones, marcas y otras señales en los márgenes que estén presentes en el volumen original aparecerán también en este archivo como testimonio del largo viaje que el libro ha recorrido desde el editor hasta la biblioteca y, finalmente, hasta usted.

Normas de uso

Google se enorgullece de poder colaborar con distintas bibliotecas para digitalizar los materiales de dominio público a fin de hacerlos accesibles a todo el mundo. Los libros de dominio público son patrimonio de todos, nosotros somos sus humildes guardianes. No obstante, se trata de un trabajo caro. Por este motivo, y para poder ofrecer este recurso, hemos tomado medidas para evitar que se produzca un abuso por parte de terceros con fines comerciales, y hemos incluido restricciones técnicas sobre las solicitudes automatizadas.

Asimismo, le pedimos que:

- + *Haga un uso exclusivamente no comercial de estos archivos* Hemos diseñado la Búsqueda de libros de Google para el uso de particulares; como tal, le pedimos que utilice estos archivos con fines personales, y no comerciales.
- + *No envíe solicitudes automatizadas* Por favor, no envíe solicitudes automatizadas de ningún tipo al sistema de Google. Si está llevando a cabo una investigación sobre traducción automática, reconocimiento óptico de caracteres u otros campos para los que resulte útil disfrutar de acceso a una gran cantidad de texto, por favor, envíenos un mensaje. Fomentamos el uso de materiales de dominio público con estos propósitos y seguro que podremos ayudarle.
- + *Conserve la atribución* La filigrana de Google que verá en todos los archivos es fundamental para informar a los usuarios sobre este proyecto y ayudarles a encontrar materiales adicionales en la Búsqueda de libros de Google. Por favor, no la elimine.
- + *Manténgase siempre dentro de la legalidad* Sea cual sea el uso que haga de estos materiales, recuerde que es responsable de asegurarse de que todo lo que hace es legal. No dé por sentado que, por el hecho de que una obra se considere de dominio público para los usuarios de los Estados Unidos, lo será también para los usuarios de otros países. La legislación sobre derechos de autor varía de un país a otro, y no podemos facilitar información sobre si está permitido un uso específico de algún libro. Por favor, no suponga que la aparición de un libro en nuestro programa significa que se puede utilizar de igual manera en todo el mundo. La responsabilidad ante la infracción de los derechos de autor puede ser muy grave.

Acerca de la Búsqueda de libros de Google

El objetivo de Google consiste en organizar información procedente de todo el mundo y hacerla accesible y útil de forma universal. El programa de Búsqueda de libros de Google ayuda a los lectores a descubrir los libros de todo el mundo a la vez que ayuda a autores y editores a llegar a nuevas audiencias. Podrá realizar búsquedas en el texto completo de este libro en la web, en la página <http://books.google.com>

This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google™ books

<https://books.google.com>

4° Jul. 3594. (24)
CHRISTIANI THOMASII ICTI
POTENTISSIMO PRVSSORVM REGI A CONSILIIIS INTIMIS
ACADEMIAE REGIAE FRIDERICIANAE DIRECTORIS, PROFES-
SORIS IVRIS PRIMARII ET ORDINIS ICTORVM
PRAESIDIS,

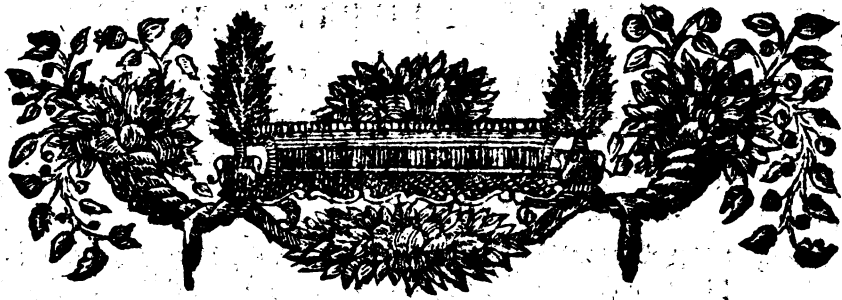
XXX. THESES IVRIDICAE
EX
IVRE VARIO.

HALAE MAGDEBVRGICAE,
LITTERIS HENDELIANIS, 1754. (5)

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

I. N. D. N. J. C.

THESES JURIDICÆ
EX
JURE VARIO.

Thes. I.

*Pactum hodie tantum producit
actionem.*

Jure enim Romano pactum semper intelligebatur *nudum* h. e. *non vestitum* causa vel nomine ad procreandam *actionem* efficaci. Cui recte jungimus etiam Jus Canonicum, utpote quod etiam hic Principum constitutiones sequi non dedignatur, dum eandem juris fovet rationem, nec aliud expresse disponit, *arg. c. 5. X. de dolo & con-*

A 2

tuma-

tumacia, siquidem *c. 1. X. de pactis* non solum nihil magis continet quam *l. 1. ff. de pact.* sed etiam nihil *decidit*. Nec igitur opus est ortum actionis ex pacto acceptum ferre Pontificum canonibus, sed germanis Germanorum duntaxat moribus. *Mev. p. 5. dec. 408.* quando posthabitis nimis Juris Civilis subtilitatibus ex *pacto* quoque indulserunt actionem, non vero in plena Juris Civilis receptione sustulerunt pactorum differentiam & contractuum, nec pacti naturam ad stipulationis indolem restrinxerunt, ut adeo dici nequeat, in pactis hodiernis tacitam intercessisse stipulationem. Unde & pacta ratione objecti prohibita nostri mores Juris Civilis dispositioni reliquerunt intacta e. g. pacta de hæreditate tertii *l. f. C. de pact.* circa testamenta *l. 3. ff. qui testam. facere possunt*, circa alimenta *l. 8. de Transact.* Ex quibus omnibus abunde patescit, quod operam perdat, qui, etiam Jure Civili cum Mæstentio pacto actionis efficaciam adscribunt, si fuerit *deliberatum*, quoniam non *indeliberata* voluntas pacifcentium (pactum enim nudum non patitur aliam divisionem per *l. 45. ff. de pact.*) causa impulsiva legis prohibitiva fuit, qua cessante etiam lex cesset, sed ipsa lex e. g. ex pacto non detur actio, efficaciam subduxit pacto, sine reservatione vel restrictione omnis causæ.

Thef.

Thes. II.

Pœna Sponsalibus adjecta Jure Civili nulla est.

Est quippe ejusmodi pactum contra bonos mores. *l. 134. de V. O. l. fin. C. de Sponsal.*, quem æquitatis rationem etiam comprobatur Jus Canonicum *c. 29. X. de Sponsal. & matr.* Atque puto sufficere ad differentia rationem ab arrhis hanc a Pontifice notatam & ab Imperatore intentam: *ne comprimatur libertas matrimonii*, nec opus esse ex *l. pen. C. de Sponsal.* hanc negativæ affingere restrictionem, ac si prohibitio pœnæ de non servatis sponsalibus ad justitiam vel injustitiam causa respiciat. Præterquam enim, quod in dubio pro libertate judicandum sit, *l. 20. 56. de R. J.* nullatenus invertendum est argumentum; cur ideo etiam non prohibuerit arrham Imperator; absurda enim est conclusio: Imperator prohibuit pœnam in Sponsalibus simpliciter, ergo prohibuit tantum dissolutionem ex injusta causa, vel quia prohibitio odiosa, vel quia ratio nos latet. Cum non legitime favorabile ab odioso juris distinguatur, dum versamur in concedenda libertate, & non in dispositione contra legem. Deinde etiam extra spheram positæ quæstionis est: an justa vel injusta solvendorum sponsalium cau-

sa adsit? & hoc iudicium magis ad obligationis circa adjectam pœnam *contractæ* præstationem, quam contrahendæ confirmationem pertinet.

Thef. III.

Pupillus non obligatur civiliter.

Si quando pupillus obligari dicitur, *naturalis* non *civilis* intenditur obligatio, & tum, si locupletior sit factus in quocunque illud sit contractu, excepto mutuo. Hujus positionis fundamentum in hac fruatur Regula: *quod pupillus ne quidem naturaliter obligetur*, cujus exceptio est, quando sit locupletior *arg. l. 10. de O. & A.* Hæc nunc Regula pessime invertitur ab aliis & *civilis* tunc obligatio præsupponitur, quoniam *actio* datur *l. 3. commodati* & pupillus *conveniri* potest, ubi de Rescripto D. Pii sermo est *l. 5. de Aut. Tut. l. 1. de Const. Princ. l. 37. de O. & A.* quæ tamen omnes leges non confirmant obligationem ut *civilem* sed ut *naturalem*, quam non largitur D. Pius, sed Pius ille removet obstaculum *Juris Civilis*, quo impediabatur obligationis effectus, atque ita D. Pius se sinit ut *causa sine qua non*, minime vero ut *causa efficiens* obligationis *vid. l. 14. de cond. ind. l. 13. ibid.*

Thef.

Thes. IV.

Possessor potest mutare causam possessionis suae.

Licet enim communis refragetur opinio, at tamen *l. 1. l. 6. pr. pro Emptore* adeo clare sunt: ut operæ pretium sit disquirere, penitus in sensum *l. 19. §. 1. de A. vel O. Poss. l. 33. §. 1. de Usurp. & usuc.* Et si Regula in *l. 33. §. 1. d. t.* curatius legatur, ex *l. 19. d. t.* desumit suam explicationem, quod nempe de plena animi & corporis possessione sit intelligenda vid. Dn. Br. *ad ff. in l. 19. §. 1. de A. vel O. poss.* & magis se explicat ad Codicem in *l. 23. de loc. & cond.* per verba *nuda voluntate.* Magna enim ex parte possessio facti est. Quibus addit *Pacius in legibus conciliatis p. 590.* quod dolus non mutet, qui plerumque intervenire solet. *l. 5. C. de A. vel A. P. l. 23. C. de loc. & cond.* Interim tamen semper antiquus præsumitur *titulus* donec alius probetur *Wesemb. p. 1. cons. 4. n. 125.* nisi a Jure præsumatur e. g. si Vasallus fundo feudali aliquid inædificaverit.

Thes. V.

Actio Empti datur ad præcisam rei conventæ traditionem.

Vid.

Vid. *l. 11. §. 2. l. 30. l. 50. de A. E. V. l. 68. de R. V. &c.* que totum legum oppositarum acervum destruunt, & quoniam ineptus libellus dentibus est lacerandus, non ex incogitantia Imperator in *l. f. C. de fideic. libert.* eum Judicem stultum appellat, quod contra *petitum* actoris de re tradenda, judicaverit. Nec enim puto libellum legitime esse conceptum, si petatur *simpliciter* interesse, nec id confirmant *l. 10. C. de A. E. V. l. 4. ibid.* in quorum priori textu temporis fit mentio, in secundo contumaciæ, ex quibus adjunctis non solum casus singularis patescit, sed etiam comprobatur, quod obligatio alias præcise rem concernat, nisi res plane non possit tradi, vel Venditioni ad *petitum* interesse præstandum se offerat.

Thef. VI.

Civitatibus Imperialibus plene competit Superioritas territorialis.

Quoniam Status sunt. *Strauch. diff. Exot. 4. tb. 22.* Non solum quoad jura civilia, sed & ecclesiastica *imperantibus* in Civitate competit definiendi potestas R. I. 1555. §. und in solchen §. nachdem über. Nec pacta Magistratus cum civibus, qua talia, cives hujus potestatis faciunt participes. Multominus obstant aliorum quondam fomnia,

somnia, eam superioritatem his Civitatibus stramineis ex argumentis denegantium *vid. instr. Pac. art. 8. §. tam in universalibus, conf. Londorp. Acta publ. lib. 2. de anno 1641. usque ad annum 1646. cap. 115.* Quod enim dignitatem personalem attinet quasi eam Civitates non habeant, difficilis & absurda inde fit illatio ad superioritatem territorialem, dum illius respectus personalis in consideratione inter Statum & Constantium ratio habenda est. *vid. Londorp. Act. Publ. p. 6. contin. 2. lib. 3. c. 43. & sequ.: it. p. 9. cont. 5. c. 26.* ubi quæstio illa agitur: cur Elector Electoris legatum præcedere debeat in Comitibus? item *cap. 4. & sequ.:* in quibus prolixior adest tractatio de controversia super prærogativa & præcedentia inter Principem Nassaviensem & domos in Principatum evectas Hohenzöllern, Eggenberg & Lobkowitz.

Thes. VII.

*Status Imperii forma consistit in Jure
Voti & Sessionis in Comitibus.*

Non vero fundamentum est in *Matricula*, quæ tantum determinat, quantum in Collectis Imperii, quoad bona immediata solvendum *vid. Londorp. in Act. Publ. p. 10. cont. 6. t. 179. &*

B

sequ.

sequ. ubi de nova conficienda Matricula agitur. Et bona immediata non statim faciunt *Statum*, licet prærequirantur, ut jus Status fundetur. Non etiam in *Circulis*, qui exequendis Imperii legibus sunt destinati. Sed in *Voto decisivo* in Comitibus, non præcise omnibus sed quibusdam. Quamvis diffitendum non sit, etiamsi Jus Status omnibus æqualiter competat, *vid. Londorp, in Act. Publ. de anno 1641. usque ad annum 1640. cap. 115.* quod nihilominus multæ competant prærogativæ Electoribus & iis Imperii Statibus, qui præcipuo juris *potentatus* exercitio fruuntur, siquidem id Acta Londorpii & Goldasti aliorumque ex habitis conferentiis & Scriptis abunde confirmant.

Thef. VIII.

Majoritas Votorum in Comitibus non concludit in causa Religionis.

Majora enim *Vota* concludunt in negotiis Societatis & ab arbitrio humano dependentibus, potestas autem hominis nihil potest statuere de *interno* Religionis cultu. Imbecillitatis quippe, non superioritatis res est, vinci per *Vota* majora, & sic multominus hoc pacto fidei determinatio fieri debet, *l. 17. §. 6. de Rec. & qui. arb. rec. Grot.*

Grot. de J. B. & P. l. 2. c. 5. n. 17. conf. Lampad. de Rep. p. 3. c. 14. §. 34. qualis libertas Statibus Imperii, ubi de causa Religionis in Comitibus agitur, est relicta, dum per amicabilem compositionem & non per viam juris ordinarii proceditur. conf. Londorp. Acta Publ. p. 6. cont. 2. lib. 3. c. 36. Rec. I. 1512. §. es sollen auch. R. I. 1521. §. würde sich. Instr. Pac. art. 5. §. 10.

Thes. IX.

Jus Protectionis non imminuit Superioritatem territorialem.

Cum non conferat Jus Protectionis aliquid præter simplicem tuendi potestatem, etiamsi Protectori præstetur die Erb-Huldigung, unde tantum communitio quorundam jurium inferenda est. *Besold. voc. Huldigung.* Ut enim homagium per se non facit subditum, ita nec ejus cessatio tollit jus subjectionis. De Civitate Argentoratensi *vid. Acta Londorp. p. 2. lib. 5. c. 28.* Omnis tamen Protectori exhibeatur reverentia, & quidem, sine vinculo subjectionis, quodcumque etiam intervenerit fœdus *Grot. de J. B. & P. lib. 1. c. 3. n. 2. Arnif. c. 4. n. 1. de Jure Maj.* licet Subjectio exinde emi possit facile. *Mindan. lib. 2. c. 4. c. 4. n. 7. de Process.* quare hic de fide Vasalli

multo minus est dubitandum, quando ejus Princeps cum Domino directo, bellum gerit, quod Principi subjectionis jure assistat. *conf. de hac materia prolixius Acta Londorp. cit. loc. cap. 47.* At vero in Statibus Imperii ex protectione Cæsaris aliud neçtunt dubium, quando subditis contra Senatum Civitatis imperialis concedit protectoria, quod tamen facile evanescit, si magis caute potestas Imperatoris ut Superioris a jure protectio (quod regulariter de extraneis dicitur) discernatur, dum & ille nonnisi præcedente causæ cognitione manus injicere, multominus *illimitatum* solet concedere protectorium. *Rösler de protectoriis Cæsareis.*

Thes. X.

Judicata Camera valent in vim legis.

Non dixerim ei competere potestatem *nomotheticam*, ea enim Majestatis est, sed quia Cæsar cum Statibus eam ad jus dicendum constituit *vid. Rec. Spir. 1570. §. damit aber alle Verordnungen.* Hujus potestatis vero effectus præcipue in processibus formalibus patescit aus dem Concept der verbesserten Cammer-Gerichts-Ordnung Jacobi Blumen de Anno 1695. *conf. Londorp. in Act. Publ. p. 6. cont. 1. 5. c. 102. & seq.*

Thes.

Thes. XI.

*Efficax est conditio Sponsalibus adjecta:
si te virginem invenero.*

Nemo enim amplius dubitabit, certa Virginitatis signa dari, quæque probari possint. *l. 15. §. 15. de Injur. & fam. lib. c. 4. caus. 27. qu. 1. l. 11. §. 5. de A. E. V. Deutr. 22. v. 25.* quando igitur inter desponsatos reconciliatio non locum invenit, annullantur sponsalia ex post facto, si desponsata ab alio ante Nuptias deflorata vel corrupta inveniatur, *legitime*, quoniam virginem se non tradidit, ex natura contractus illo modo celebrati. Quare non tradito corpore ad obsequium viri apto, Sponsus amplius non tenetur, sed ab omni vinculo in foro tam interno quam externo liberatur. Nec attenditur hic jus Canonicum in nostris Consistoriis. *Gerhard. in loc. de Conjug. n. 111. Dn. Brunnem. ad l. 11. §. 5. de A. E. V. & utrique decipienti & deceptæ parti licentia aliud matrimonium contrahendi conceditur vid. Nicol. de Repud. & Divort. p. 2. c. 3. n. 42. 43. 44.* nisi Sponsus eam esse *talem* ante Nuptias sciverit, vel *ut talem* repertam cognoverit. *l. 13. §. f. arg. l. 40. ad L. Jul. de Adult. l. 203. de R. l. Carpz. in pr. cr. p. 2. qu. 63. n. 61. 62.* licet non extendat se hæc conditio pari modo ad sponsum,

post contractas nuptias. *v. Nicolai p. 1. c. 2. n. 67. it. p. 2. c. 3. n. 64. 65.*

Thef. XII.

Liberis ex damnato coitu natis nec Jure Canonico debentur alimenta.

C. 5. X. de eo qui duxit in matr. &c. in quo alii fundant affirmativam, disponit in casu speciali plurimis turpibus circumstantiis aggravantibus circumdato, ut in pœnam potius determinantur alimenta, nisi per *necessaria* ea quis intelligere velit, quæ jure Naturæ debentur liberis, & hæc nec jus Civile improbat. *Brunnem. ad auth. ex complexu C. de incest. Nupt.* Cum igitur in pœnalibus de casu ad casum non fiat extensio regulariter, puto forum nostrum canones non secutum esse, sed potius de jure suo confiscandi bona incestum committentium nonnihil remisisse, quo partus necessaria habeat alimenta, quam sententiam dicti cap. posteriorem, etiam videtur confirmare *c. 6. X. qui filii sint legitimi vid. Peregrin. de Jure fisci c. 18. n. 55. l. 7. de bon. damnat. Gudelin. de jure noviss. lib. 5. c. 15. it. c. 19. p. 252.*

Thef.

Thes. XIII.

Lepra superveniens non tollit Matrimonium.

Non obstante, quod hæc conditio in contrahendo matrimonio subintellecta sit, *nisi quicquam notabiliter turpe aut enorme* supervenerit *c. 25. vers. quodsi post. X. de jurejur.* fermo enim in thesi est, de Matrimonio quatenus pro Nuptiis sumitur & Jus corporis est translatum, nec amplius res consistit in nudis conventionum terminis *vid. autb. Diss. 2. n. 20. ad Inst.* ex quo jure sequitur quoque obligatio ad præstanda conjugalibus debita, sub quibus & onera & commoda comprehenduntur, inter quæ etiam est morbus lepræ *c. 2. X. de Conjug. leprof. 1 Cor. 7. v. 3. Gloss. in c. 1. d. t. vers. ministrent.* Licet enim, quoad separationem thori & mensæ alii cum Engelio in Colleg. Univ. J. Can. ad tit. de Conj. leproforum distinguant inter *majus & minus* periculum, ex ipsis tamen Engeli verbis non adeo tuta ex hac distinctione judicanda est hæc matrimonii imminutio, quando refert, *quod judicio Medicorum ordinarie in fœmina virum admittente morbosum, notabile non contingat periculum.* Sed conjux non nisi certo in mortis periculo ex moderamine naturalis defensionis, quod societas hæc

hæc conjugalis non sustulit, recte marito concubitum denegat *Sanchez. de Matrim. 7. Disp. 95. n. 34. Nicol. de Repud. & Divort. p. 2. c. 4. n. 203.*

Thef. XIV.

Votum Filiifamilias non est obligatorium.

Quæ hic opponi possent de voto, quod sit aliquid spirituale in quo filiusfamilias ponitur extra patriam potestatem, non inveniunt, ubi figant pedem, quia *constituenda* DEO obligatio per *Votum* in pollicitationis nititur efficacia simul, quæ vero non existit sine re: res autem non dependet a filiofamilias, sed a Patrefamilias, ergo etiam votum non recte promittitur a Filiofamilias, sed a Patrefamilias *c. 2. caus. 20. qu. 4. c. 26. de Elect. c. 14. caus. 32. qu. 2.*

Thef. XV.

Curæ Ecclesiæ parochialis Parochianorum nemo se subtrahere potest.

Parochia est quasi quædam Civitas Ecclesiastica, in qua Parochiani parrocho suo quasi ex contractu quodam sunt obstricti ad actus jurisdictionales sine scandalo aliorum servandos,
cauto

cauto tamen opus, ne Sacerdos cura vel Superior ordine ecclesiastico seuiat ad conservationem Ecclesiæ externæ sæpe apparentem, in internam, seque immisceat imperando. *vid. Schilter. de Libert. Eccles. Germ. c. 1. & 2. Clem. 1. de privil. c. Episcopus 7. de Officio Ordinarii in 6.* Actus vero Curæ e. g. usus sacramentorum, der Kirchgang, non arguunt parochianum, sed possessionem juris *c. 8. de caus. poss. & propriet.* Nec tamen licentiosæ libertatis res est; mutare parochum pro lubitu parochia non mutata, quia simul turbatur ordo in Ecclesia, quem vult Princeps & conservat frequens Visitatio. *c. 1. de Cens. in 6. Winzler. de Jurisd. Ep. Germ. tit. 10. n. 3. Carpz. p. 3. c. 1. def. 1. n. 8. n. 12.*

THEM. XVI.

Jura vasallitica non recte referuntur ad communia Jura Rerum & Personarum.

Contractus feudalis & investitura, quæ proprie ab initio feudum sub promissione fidei constituunt novus plane fœtus J. F. sunt, unde postmodum alii fluunt effectus, qui post contractum celebratum non desinunt, sed fides & servitia in futurum præstantur. Nec asserendum est, utile

C

domi-

dominium tantum a civili gradu differre, vel etiam ab usufructu, adjuvante *l. 4. de usufr.* quia rem simul afficit, & ad ea se extendit, quæ non sunt in numero fructuum, & tam proprietatis vel domini speciem non induit. Et licet certus videatur adesse *status* in Vasallo, attamen in nulla Domini actione id principaliter intenditur contra Vasallum, ut *Vasallus dicatur*, sed ut præstentur servitia & fides.

Thef. XVII.

Feudum est res, in qua aliquis, Dominio sibi reservato, Vasallo, sub obligatione fidei & servitiorum, plenum jus utendi fruendi constituit.

In qua definitione se 1) sistit Objectum *res*, quæ etiam mobiles & jura sub se comprehendit, sine objecto enim feudum nec concipitur 2) primum subjectum est *Dominus rei* quatenus sibi reservat dominium, quod dicitur directum, id quod plures iterum subsequantur effectus e. g. jus petendi laudemini pro recognitione alicujus pro Vasallo, reunio cum dominio utili arg. *S. 2. de Usufr. l. 6. 7. de Usufr. earum rerum &c.* 3) alterum subjectum sustinet *Vasallus* sive fidelis,

lis, miles, sine distinctione sexus vel dignitatis. Sequitur 4) forma, scilicet *fides* non quatenus pro fidelitate sumitur, sed ut complectitur etiam reverentiam erga Dominum, Dominique erga Vasallum, & denique omnem utilitatem & commoditatem Domini promovendi studium, hæc enim per fidem in omni feudo debent præstari, etiam si 5) adjunctum, *servitia* scilicet, denegentur vel ob naturam feudi vel intercedens pactum, hæc enim essentiam feudi non ingrediuntur, quamvis fidei præstatio per ea maxime se exerat. Principalis denique 6) effectus ratione Vasalli est *jus utendi fruendi*, per quod omnes rei concipiuntur utilitates, iis exceptis, quæ plenam rei alienationem involvunt, nisi adsit casus *extremæ necessitatis*. Hæc itaque omnia 7) exoriantur ex *feudi constitutione*, quam absolvit sola investitura pro toto actuum complexu sumpta, & eatenus contractum quoque feudalem comprehendente, quatenus eum consequitur *acquisitio* feudi. *1. F. 25. 26. 2. F. 33. 2. F. 23.* Jus quippe reale & personale ut peculiare juris species ex novo feudali jure tam ratione Domini quam Vasalli ex feudo jam *constituto* fluunt, excepta Jurisdictione, quæ a lege confertur utrique contrahentium sine intercedente Domini vel Vasalli facto, si judicialis illa, quæ judicium causæ feudalis

dalibus tantum comprehendit, non extrajudicialis & ad exhibitionem fidei pertinens intelligatur. Quamvis etiam judiciali & proprie ita dictæ sæpe per pactum & utiliter derogetur, præprimis si Vassallus non recognoscat superiorem, ut quando super causis feudalibus in certum iudicem compromittitur.

Thef. XVIII.

Investitura abusiva inducit neque commune jus in re, neque jus ad rem.

Abusiva hæc investitura a contractu feudali distincta est concipienda, & sic nil participat de jure *ad rem*, neque de jure *in re*, quia vera traditio non est, neque eam insequitur jus *in re* vel possessio 2. f. 2. pr. 1. f. 1. 2. f. 16. Quidam DD. sæcus statuunt, si intercesserit stipulatio per l. 24. de *Reb. Cred. it. arg. 2. f. 7. §. 1. Nudam* tantum Vassallo dat facultatem hæc investitura rem feudalem apprehendendi licet operetur præcisam promissi feudi traditionem. 1. f. 4. 2. f. 25. §. 5. *verb. si facta.* Et, si Dominus in mora, interesse quoque moræ 2. f. 7. §. 1. *arg. l. 1. de A. E. V.* etiam quod ex feudo percipere potuisset per *reditus Ravenn. 2. f. 7. §. 1.*

Thes. XIX.

*Jure Saxonico non Jus Agnationis, sed
simultanea investitura tribuit
Jura feudi.*

Regulariter enim Jura ibi devolvuntur in
descendentes, *Schn. Steht. c. 21. in f. c. 31.* quare
agnati omne jus suum ex *contractu feudali* cum
Domino celebrato & investitura, ut *proprium*
derivant. Adeoque etiam inter eos aequaliter
sine proximitatis aliquo respectu successio est
computanda, nisi in literis investituræ fiat men-
tio, *de Synal.* aut communis juris successio-
nem familia receperit. *Rosenthal. l. 9. concl. 81.*

Thes. XX.

Expectativa Jure Feudali sunt licita.

Fiunt non tantum de re allodiali sub Cl.
*Wenn es sich uns erlebiget vel wenn der Vasall
stirbt.* Ex unaquaque promissione Dominus &
hæredes ejus casu eveniente, *wenn der Fall gesche-
hen,* obligantur ad feudum tradendum. Hunc
autem de feudo disponendi modum alii præci-
pue ex hac ratione rejiciunt, quod sit contra *bo-
nos mores,* de bonis viventis pacifici & votum de

ejus morte fovere. *c. 3. de conc. præb. in 6. c. X. ib. l. f. C. de pact.* Quod igitur canonum attinet iustitiam, finis prohibitionis ex reservato Pontificis *in d. c. 3.* abunde inlucrescit, quod per se hoc negotium non sit contra bonos mores, quia Pontifex illius approbationem propter rationem politicam sibi reservavit; Jus vero civile ex alia plane lege antecedente & quidem publica deducit fundamenta per quam juri testandi per pacta non poterat derogari, sed certus adipiscendi hæreditatem erat præscriptus modus & titulus, de hoc autem disponendi modo, etiam si Cl. in mortem alicujus sonet, nihil causam est in *J. Feudali*, sed potius contrarium prospectum *Jure Civ. l. 25. 28. de usu & usufr. earum rerum & c.* quod liceat in casum rei ad nos certo eventuræ ita disponere, nec aliquod votum prohibeat captatorium, & denique etiam bona conscientia eam expectativam acquirere.

Thef. XXI.

Obligatio Juris Naturæ a Legislatore non tollitur sed impeditur.

Totum jus nostrum collectum est ex principiis naturalibus, juxta quæ metiendum quoque & ideo a Jussitia nomen obtinuit ut bonum & æquum

equum nominari possit. Quare Legislator utrumque iustur tam *jus permissivum* quam *præceptivum*. Hoc nempe Jus Naturæ *præceptivum* providentiæ divinæ lex est *J. pen. J. de J. N. G. & C. penitus immutabilis*, quia se fundat in ipsa bonitate & malitia quoad convenientiam & disconvenientiam cum natura divina. Hoc vero quod *permissivum* tale est magis *corpus* quam *animum* respicit, hinc corporales necessitates, ut nempe libertatem occupationis, quod *jus apertius* sit ex specie *illa occupationis*. In hisce siquidem *ratiocinatio* dominatur cum necessitate & utilitate Republicæ, ne præceptis Juris Nat. universalibus e. gr. Deus est colendus, perjurium non est committendum, socialitas est conservanda, per impedimenta harum indultarum facultatum v. g. quod omnis fera cedat occupanti, Reipubl. detrimentum inferatur. Sic ergo non injuste Legislator feras exemit rebus nullius, & ut alias res, per occupationem sibi fecit proprias, quoniam Jus Naturæ etiam Principi indulget *jus occupandi*, & ex naturali ratione per dominium *emipens*, cui primario res subditorum servant, Republicæ feras fecit *proprias*, quæ nondum subditorum fuerunt *l. 3. pr. l. 5. §. 1. de A. R. D. l. 26. de A. vel O. P. & sic regula l. 3. de A. R. D.* manet firma, quia non tollitur facultas sed

impeditur exercitium. Et idem judicandum est de libertate, que proprie neque datur neque adimitur *l. 6. de cond. indeb. add. pr. d. de libertinis*. Et hoc quoque modo *l. 6. d. 7. & 7.* dicitur detrahi Juri Nat. non obstante *l. 10. de SCto Maced.* ubi jus civile videtur contractam naturalem obligationem impedire, attamen dicte Juris analogie non resistit. Sed distinguendum est inter impedimentum *plenum & minus plenum*, illud vel in poenam, ut in infucapionibus, vel in favorem, ut in SCto Vellejano obvenit, hoc vero impedimentum minus plenum intelligitur, quando ob aliam exuberantem æquitatis rationem & peculiarem & *singularem* negotio contrahendo propter dubiam ejus æquitatem hæc addit limitationem, quod e. g. filiofamilias indulgeat exceptionem. Solutione igitur facta *vid. l. 9. §. f. ad SCtum Maced.* confiteretur quasi æquitatem, nempe locupletationem & sic manet intacta obligatio, *in l. 10. ibid.*

Thef. XXII.

Non fuit communio bonorum primæva;

Scripturæ & Naturæ lex nos docet *Eccles. 17. Genes. 9. v. 10.* quod a DEO primis Parentibus fuerit

fuerit data *facultas* res creatas sibi subjiciendi,
 & per eos atque post eos aliis quoque concessa,
 ex qua proprietates processit & *dominium* acce-
 dente rei occupatione. Nec recte vel *actualis*
 vel *potentialis* vel alia *communio* species, as-
 seritur, licet alius *potentiale dominium* Strauchii
 non sit adeo iniquum, quia illud etiam Jure Ci-
 vili dicitur transire sine possessionis apprehen-
 sione. *l. 20. C. de pact. l. pen. de A. vel O. P. l. 80.*
de Leg. 1. l. 80. de lib. & postb. l. 3. de usurp. & usuc.
l. 2. 3. de publican. Placuit tamen magis hanc
 tuam sententiam, quam ipse Justinianus in mul-
 tis est secutus. Et ille quidem *§. 1. §. de R. D.*
 reliquit inter res communes aërem, aquam, ma-
 re & littora maris, quoniam hæc objecta quoad
 proprietatem, partim non possunt in solidum
 possideri, partim usus gratia non sunt propria,
 quia citra illius detrimentum sine ullo labore
 cuius usus sufficit, adeoque manet intacta hy-
 pothesis, quod etiam his in rebus, quia quis eas
 possidet, non possit turbari ex jure alicujus com-
 munionis. Atque sic etiam *l. 5. de §. & §.* mihi
 non reclamatur, in qua *distinctio dominiorum* Ju-
 ri Gent. adscribitur, ex qua vero nondum pate-
 scit, per Gentes discessum fuisse a quadam com-
 munionem, & tunc non dicuntur *constituta*, sed
distincta fuisse dominia scilicet jam per titulum

D

domi-

dominii translativum a Deo datum & ipsam accedentem occupationem *constituta*, quoniam protervia hominum, (cujus causa non est communio sed corruptio naturalis) circa fines dominiorum periculosissimas excitabat lites, ex litibus odium, ex odio injuria, ex injuria bellum oriebatur, ut exegerit necessitas & utilitas publica clarius distinguere fines & terminos, & precipue per certos acquirendi & amittendi modos, naturaliter enim legibus evenit quod egeant interprete *l. 2. §. 2. de O. F. Genes. 1. v. 26.* Ex quibus hoc unicum annexo, cetera ulteriori disquisitioni relinquo, quod res *propria*, extrema etiam urgente necessitate, non iterum vel quoad proprietatem vel usum fiat communis e. g. panem auferens invito Domino furtum omni tempore committit, & quæ huc plura referri apta forent. *c. 3. de furt. Perez. ad C. de Navit. non exc. c. 26. dist. 5. de Consecr. Diff. Hug. Grat. Jur. Bell. & Pac. l. 2. c. 2. §. 6. sed incertus arg. §. 9. ibid.*

Thef. XXIII.

Mare est Objectum Domini.

Est enim corpus, quod agnoscit terminos, si non in se, tamen extra se *Job. 38. v. 8. §. 3. §. de*

de R. D. & sic occupationem admittit, quare & acquisitionem *Domini*, licet *usus* maris maneat omnes *S. 1. de R. D.* usus enim ille præter detrimentum proprietatis & ad sufficientiam omnibus & singulis suppetit, & partim simul *brutis* communis est, partim etiam hominum proprius *S. 5. J. de R. D.* Et humanitatis non esset officium, usum maris etiam facere proprium, quæ proprietate aliquis aliis noceret, & sibi non prodesset. Sic quando Imperator *juris publici* mare dicit, proprium simul Romani populi nominat, *S. 5. J. de R. D. l. 15. 16. de V. S. conf. Puffend. l. 4. c. 5. S. 5. Diff. Grot. 2. 2. 13. de J. B. & P.* Nec quis putet, inane hoc esse dominium, quoniam exinde jus puniendi Domino simul resultat in eos, qui securitatem maritimam lædunt, & quamvis hæc occupatio quoad oceanum videatur impossibilis, attamen mare manet objectum domini, & junctis viribus non repugnet vel domini in oceano acquisitio vel acquisiti defensio.

Thes. XXIV.

Nullum jus successionis jure Naturæ determinatur.

Removeo prius illos titulos, arrogationem,

D 2

addi-

additionem & possessionem bonorum, per quos universitas acquiritur, quoniam extra aleam dubitationis est positum, quod juris civilis tantum sint, & effectus pariant civiles, & solum de successionis jure agam quatenus vel venit per testamentum vel ab intestato, vel per alium quemcunque modum. Et jure Nat. hæredi nullum jus conceditur in bonis defuncti, licet non contraria sit ei successio, imo nec Jure Gent. *Puffendorf. lib. 4. c. 11. §. 18.* Nec audiendi sunt qui Juri publico testamenta adversari excogitarunt, ut *Argentæus in Consuet. Britannia tit. 22. p. 1902. Boërius in Consuet. Bituric. ad tit. de Testam.* dum non distinguunt id quod *per accidens* rei obvenit ab eo quod rei in est *per se*. Ut vero ad scopum quæstionis redeam, constat quidem, quod jus Civile in positione modorum deferendi & acquirendi bona & præsentandi personam defuncti reflexionem maximam ad humanitatis rationem & proximitatem sanguinis habuerit, utque familiæ conserventur, ast non quia Testatoris voluntas *presumpta* fuit, vel Jus Nat. non aliter voluerit, sed quia Legislatori ita *placuit*. Ex quibus hinc infero, quod etiam filii vere Jur. Civil. in paternam veniant successionem, nec continuationem paterni dominii adesse. Et sic facilis etiam est decisio:

decisio: An voluntas ultima non juxta leges facta hæredem ab intestato obliget vel instituto verum jus tribuat? utrumque negatur, etiamsi si sciat hæres ab intestato, hanc fuisse voluntatem defuncti, quæ tamen tunc obtinent, si lex imperet solennitates *arg. l. 38. de fideic. libert.* & utrobique circumstantiarum ratio est habenda & conscientia præprimis consulendum. *conf. l. 5. §. 15. de Don. inter V. & Ux. Grot. de J. B. & Pac. l. 3. c. 7. §. 6.*

Theſ. XXV.

Jus Naturæ non præcipit Nuptias esse contrahendas.

Secus enim omnes homines obligarentur contrahere Nuptias, quos tamen non jubet id facere dictamen rectæ rationis, nec imperat nuptias continentibus *1 Corintb. 7.* vel impotentibus, quia per eos finis matrimonii non impetratur *Genes. l. v. 28.* Necessitatis igitur quidem est 1) propter uestiones nubere, 2) suadet quoque natura societatem, sed non præcise hanc vel illam. Nec est, quod urgeas, a natura intendi perfectissimam. Nam sane ea non est perfectissima, quæ inter virum intercedit & uxorem, sed potius, quæ in unione cum Deo consistit, quæ

absque illa consistere potest, licet illa absque hac subsistere non debeat.

Thef. XXVI.

*Jus Gentium est distincta Juris
Species.*

Non longus sum in enumeratione aliarum sententiarum, utpote quæ ex sequentibus suam patiuntur limitationem. Et non diffiteor in hoc opinionum labyrintho ipsius Triboniani lapsus, dum modo J. Gent. modo J. Nat. attributa & prædicata commiscet *l. 1. 2. de J. & J. S. pen. J. de J. N. G. & C. S. 11. de R. D. l. pen. de J. & J. l. 2. 4. de R. D.* Quoniam ea, quæ J. Nat. sunt, & soli homini competunt, ab iis, quæ homini cum brutis communia dicuntur, *in pr. J. de J. N. G. & C.* distinguere voluit, & sic ea, quæ proprie J. Nat. sunt per denominationem J. Gent. proposuit. Verum enim vero immotum nihilominus manet, quod J. Nat. & J. Gent. differat specie. Siquidem 1) id patescit ex causa efficiente, J. Nat. enim per legem æternam five semen æternæ legis menti hominis ab ipso DEO insculptum est, Jus Gent. vero a ratiocinatione cum necessitate & utilitate Rerumpublicarum ortum ducit, *S. 2. J. de J. N. G. & C.*
&

& naturale eatenus dici potest, quod illud perperit non opinio hominum, sed certa scientia, Gentium vero idem jus nominatur, quia humanae Gentes naturali ratione & melioris divini-orisque naturae præcepto quodam & uno consensu & eadem sententia æque id observant & custodiunt. 2) Effectus etiam discrimen indigitat, Jus Nat. est pure *immutabile*, quatenus scilicet *natura rerum* cum humano genere illud *prodidit l. 11. de J. & J. §. 11. de R. D.* & tunc neque totum, neque pars ejusdem juris, neque principia, neque conclusiones mutari possunt. Jus Gent. vero *mutabile* est, cum mutetur necessitas & utilitas, nec cum hac mutatione perit ratio Juris Nat. vel ipsum Jus Nat. corrumpitur, quod æternum est. Anima enim & corpus constituunt hominem per unionem ut speciem, & post solutionem corporis & animæ, anima tamen manet incorruptibilis. Forma igitur Juris Gent. 3) haud consistit ex certis principiis, qua præcisam & immutabilem convenientiam & disconvenientiam cum natura divina involvunt *conf. thes. 21.* utpote quæ ad nullum objectum externum, vel ad ejusdem utilitatem & necessitatem patiuntur restrictionem & vinculum, sed ex iis Juris Nat. fundamentis, quæ magis ad statum naturalem & corporis conservationem spectant,

spectant, quæ Jus Natur. in medio reliquit, ut adeo pro modo utilitatis & necessitatis publice super iisdem disponi queat, secundum normam Juris Nat. e. g. libertas, occupatio &c. Nec ad stipulor denique iis, qui cum Civitatibus illud J. Gent. cœpisse cogitant, vel spontaneæ receptionis esse, nisi per pacta Gentium hoc firmatum sit. Utriusque sententiæ defensores contra rationem legis formalem & effectum militant, quod lex 1) invito obliget & 2) non parentes punire possit, id quod non solum exempla probant, sed etiam non obedientes legi J. Gent. sero cum damno sapiunt, ut de Phrygibus est proverbium. Non tamen in eo ab iis recedo, quod quoad *observantiam* Gentibus multum sit tribuendum.

Thef. XXVII.

Subditis Jus belli adversus Superiorem non competit.

Bellum quidem licitum Juris est remedium, etiam privati contra privatum, exigenti tamen necessitate, *Grot. de J. B. & P. l. 1. c. 2. §. 5.* contra Superiorem tamen non est indulgendum, quia DEO judicium injuriarum subditis illatarum est committendum, nisi mandata sua contra
 amorem

amorem erga DEUM dirigat, & exequatur ea cum periculo vitæ in subditos; tunc non invadendi, sed defendendi potestas competit. *Grot. l. 1. c. 4. §. 1. it. §. 7. n. 4.* occidi vero non debet Rex, propter præceptum divinum. Secus vero se res habet, si subditi quoad jura sua defensionem sibi reservaverint pacto, qua ratione non ut subditi, sed ut æquales in ordine ad J. Nat. sunt judicandi, ubi exempti sunt ab ejus jurisdictione. Quando igitur Princeps ejusmodi sævire incipit in libertatem & jura pacto ejusmodi cincta, recte se defendunt *vid. quoad fœdus Schmalk. Limn. lib. 4. c. 8. n. 31. Carpzov. c. 4. ad L. Reg. sect. 6. Anton. Faber. de Relig. Reg. c. 5.*

Thef. XXVIII.

Gentes moratiores non sunt definitæ.

Romani extra imperium suum omnes vocabant barbaricas, quæ non in amicitia eorum & fœdere erant. Sic & Græcis extra Græciam omnes habebantur barbaricæ, qui dissentiendi modus ad nostra usque tempore permansit. Gentium morationum meminit *Grotius l. 3. c. 4. §. 19.* Sed non definit neque determinat *l. 1. c. 1. §. 12.* quoniam nec omnes nobis adhuc cognitæ

E

gnitæ

gnitæ sunt. Ex quibus saltem hanc necto sententiam, quod per observationem præceptorum Juris Gent. apud Gentes, Gentes non probentur moratiores, sed moratiores sunt, quæ inspecta naturali ratione humana accedente necessitate, ea observant, quæ ab omnibus æque observari debent, *vid. l. 9. §. de §. l. 1. de A. R. D. Pufendorff. in Diss. Acad. sel. Diss. I. de Obl. erga Patriam. p. m. 20.* Cognitu tamen difficile est, proprium ob amorem, & diversas locorum & morum habitudines, discernere Gentes, quoniam multa justa sunt, quia justa, quorum vera ratio nos latet.

Thef. XXIX.

*Jus Gentium etiam dici potest
positivum.*

Præprimis verò, si sumatur *subjective*, quando jus jam constitutum aliarum sit Gentium per receptionem e. gr. Jus Feudale, Jus Servitutis, *vel pactitium sit*, vel etiam quatenus ratione objecti mutationem patitur, & quoad Gentes in materia indifferenti non præcise damnum, sed cessantem Reipubl. utilitatem post se trahit e. g. in modo tractandorum captivorum, mittendorum, legatorum, denunciatione belli &c.

Thef.

Thes. XXX.

Jus Gentium non est consuetudinarium.

Siquidem per actus gentium jus tantum confirmatur, & docetur a posteriori quid facere possimus, quoniam præsentibus J. Gent. requisitis statim ratio dicitur a priori, non usus ex post facto accedens, & consensus per usum Gentium uno actu explicat illud & declarat. Nec stabili naturæ hujus Juris repugnat, quod etiam moratiores diversis vivant moribus Gentes, est enim illud vel collectivum vel distributivum. Ad posterius illi mores pertinent qui simul ad genium & indolem Gentis rationem habent, nihil minus tamen quoad rationem juris communem cum aliis moribus conveniunt. Ut enim non omnia omnis fert tellus, & cuius suæ beatitudines præcipuæ, ita etiam non singulorum, non paucorum, quid dicam totorum populorum? imo, quod magis non omnium Gentium mores semper conveniunt. DEO opt. maximo devota mente ago gratias, & quoniam brevius sum locutus, B. L. obnixe rogo, ut prolixius judicet. Si placeam, eum imitabor, si displiceam, opto meliorem intellectum.

COROLLARIA.

Omnis actio est jus persequendi in
Judicio, quod sibi debetur.

Exceptio litis pendentis in causis
ad nomotheticam potestatem perti-
nentibus non invenit locum.

Spolium admittit exceptionem do-
minii, si in continenti fiat liquida *c. 13.*
14. X. de Rest. Spoliat.

Processus summarius & summaris-
simus non differunt specie.

Fatale appellationis interponendæ,
non potest prorogari.

Austregarum jus regulariter non
competit Civitatibus imperialibus.

Jus de non appellando non arguit
Statum Imperii.

Mandata negativa sive prohibitoria
sine Cl. e. g. de non alienandis bonis
maternis vel bonis litigiosis, non ha-
bent regulariter annexam citationem
de

de docenda partitione. Schwanmann.
Obs. 134. n. 1. 2. 4. *Obs.* 125. n. 5.

Jus retorsionis quod Status Imperii contra Statum exercet, (e. g. in exigendo censu ~~den Abzug~~, ~~Nachsteuer~~ a cive ex territorio in alterius Status territorium migrante, Princeps hujus civis, qui recipit eum, rursus hoc jure, in quantum exactio facta est, in suo cive se in civitatem ejusmodi Status recipientis, frui potest) etiam in aliis juribus locum habet.

Officiales Principis in civium numero non habentur.

Beneficiato ægroto sine imminutione sui beneficii Coadjutor dandus, & salarium ei constituendum est vel ex redditibus parochiæ, vel ex publico. *c. 3. X. de Cler. ægrot. c. un. b. t. in 6.*

Si in possessorio uterque æqualiter probaverit, communiter & pro indiviso.

vifo possideant. *arg. c. 9. vers. cum ergo. X. de probat. l. 3. pr. Uti possid. conf. Menoch. de remed. retin. poss. remed. 3. qu. 87.*

Consuetudine introduci potest, ut copia instrumenti, a Notario concepta plene probet. *conf. c. 9. X. de fid. instr. c. 4. X. de arb. c. 3. X. de foro comp.*

Appellatio extrajudicialis sive provocatio, quæ fit per modum accusationis, potest quoque interponi post descendium. *c. 8. de Appell. in 6. c. 46. X. de Appell.*

Ecclesiis & aliis piis locis recte conceduntur feuda.

Subinfeudatio iisdem fiat conditionibus, ne Domino directo superiori onerosa sit.

Absentia unius vel alterius inter pares Curiae non extinguit Jurisdictionem. *Gail. 1. Obs. 1.*

Perti-

Pertinentiæ feudi sunt accessiones rerum, quæ ita per naturam, legem vel destinationem Domini feudali rei ita appropriantur, ut feudum in natura & jure imitentur.

Alienatione feudi ipso jure feudum redit ad Dominum directum.

Consuetudines feudales admittunt interpretationem extensivam.

Feudum francum non est feudum improprium.

Feudum emtitium non est improprium.

Successio feudalis constituitur regulariter per modum conventionis.

Laudemium Domino proximo est solvendum.

Omne feudum triginta annis præscribitur.

Si mulier vivente marito dotem promissam non intulerit, licet postmodum
se

se offerat ad illationem, ut dotalitium constituatur, hæredes tamen feudales jure communi eam admittere non coguntur *per auth. dos data C. de don. ante Nupt.* Limitationes vid. ap. Schulz. *in Synopsi J. F. c. 8. n. 233.*

Feudum hæreditarium etiam mere tale differt ab allodio.

Fœminam etiam in feudo fœmineo mas præcedit.

Omnes exhibitio honoris regulariter est ex jure imperfecto.

In statu etiam naturali locus est injustitiæ.

Jure naturæ licitum est omnibus migrare ex Civitate.

Jus primogenituræ non est contra Jus Naturæ.

Moderamen inculpatae tutelæ est Juris Naturæ.

